

22, 28. — 3) f. N. pr. einer Tochter Kuçadhvaḡa's und Gattin Çatrughna's R. 4, 73, 30. einer Tochter Çūra's, Schwester Vasudeva's und Gattin Dhṛṣṭaketu's, VP. 437. Buḡ. P. 9, 24, 29. 37. 10, 58, 56.

श्रुतकेवलिन् m. pl. Bez. bestimmter Heiliger (sechs an der Zahl) bei den Gāina H. 34.

श्रुतंजय m. N. pr. eines Sohnes des Senaḡit VP. 463. des Satjāju Buḡ. P. 9, 15, 12.

श्रुततम् (von श्रुत) adv. 1) nach Hörensagen: नादृष्टं दृष्टो ब्रवीत नाश्रुतं श्रुततः als hätte er es gehört Gobu. 3, 5, 16. — 2) in Bezug auf Gelehrsamkeit: ब्रह्मा परिवृतः श्रुततः Nir. 1, 8.

श्रुतव (wie eben) n. das Ueberliefertsein, — Gelehrtwerden Çāk. zu Bṛh. An. Up. S. 68.

श्रुतदेव 1) m. a) ein Gott in Bezug auf Gelehrsamkeit Buḡ. P. 3, 25, 2. — b) N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa Buḡ. P. 10, 90, 34. eines Dieners des Kṛṣṇa 1, 14, 32. 2, 7, 45. 6, 15, 15. 8, 21, 17. 10, 86, 13. — 3) f. N. pr. einer Tochter Çūra's und Schwester Vasudeva's HARIV. 1927. 1930 (1936 liest die neuere Ausg. देवश्रवाः st. श्रुतदेवा). VP. 437. Buḡ. P. 9, 24, 29. 36. — 4) f. ई die Göttin der Gelehrsamkeit, Sarasvatī H. 241.

श्रुतधर 1) adj. das Gehörte behaltend, ein gutes Gedächtnis habend KATHIS. 2, 63. Glt. 1, 4, v. l. DAÇAK. 140, 8. Buḡ. P. 10, 87, 45. Beiw. und Bez. des Ohrs 4, 29, 13. 25, 50. fg. Vgl. एक० unter एकश्रुत. — 2) m. a) Bez. der Brahmanen im Dvīpa Çālmali Buḡ. P. 5, 20, 11. — b) N. pr. eines Fürsten KATHIS. 74, 24. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 125, a, 11. — Vgl. श्रुतिधर.

श्रुतधर्मन् m. N. pr. eines Sohnes des Udāpi HARIV. 1813 nach der Lesart der neueren Ausg. श्रुतश्रवन् die ältere.

श्रुतधारण adj. = श्रुतधर Buḡ. P. 2, 7, 46. श्रुतधारण ed. Bomb. und der Comm. gegen das Metrum. BURNOUR's Auffassung s. u. धारण 1).

श्रुतधि m. N. pr. eines Mannes KATHIS. 70, 31. fgg.

श्रुतधन m. N. pr. eines Kriegers MBu. 7, 7011.

श्रुतप्रकाशिका f. Titel eines Commentars HALL 92.

श्रुतबन्धु m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Gaupājana oder Laupājana, Liedverfassers von RV. 5, 24, 3. 10, 57. fgg.

श्रुतबोध m. Titel einer dem Kālidāsa zugeschriebenen Metrik GILD. Bibl. 401. fg. कन्दर्पो लक्षणं येन श्रुतमात्रेण बुध्यते । तदङ्कं संप्रवक्ष्यामि श्रुतबोधमविस्तरम् ॥ ÇRUT. 1.

श्रुतैर् in einer Formel TS. 2, 4, 2 vor श्रावत् nom. st. श्रुत.

श्रुतरथ m. wohl N. pr. RV. 1, 122, 7. 5, 36, 6.

श्रुतैर्व m. nach Śā. N. pr. RV. 1, 112, 9. könnte auch श्रुतरी sein.

श्रुतैर्वन् m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Arksha RV. 8, 63, 4. 13. 10, 49, 5. MBu. 3, 8595. fgg. 9, 1413. HARIV. 4966. 6584. 6664. 6671. fgg. 6725. — Vgl. श्रौतवर्ण.

श्रुतर्षि (श्रुत + ऋषि) m. ein durch Gelehrsamkeit ausgezeichnete Rishi, wie Suçrūta u. s. w. TAIK. 2, 7, 16. Durga zu Nir. 1, 20 bei Muia, ST. 2, 175. — Vgl. श्रुतश्रिषि und श्रौतर्ष.

श्रुतवत् (von श्रुत) 1) adj. a) partic. gehört habend: इति श्रुतवानस्मि Çāk. 83, 6. सर्वं श्रुतवतः मुखिनो वयम् Hir. 44, 7. — b) gelehrt, kennniss-

VII. Theil.

reich MBu. 4, 2268. 13, 2189. HARIV. 4875. R. 1, 8, 14. R. Gora. 2, 21, 6. 4, 16, 21. 5, 90, 35. Kīm. Nitis. 15, 30. Ragu. 19, 1. Spr. (II) 1840. 5002. 5414. VARĀH. Bṛh. S. 101, 12. श्रुतशीलवत् (so die v. l.) d. i. श्रुतवत् und शीलवत् M. 3, 27. — c) mit Wissen verbunden, auf Wissen beruhend: भक्ति Buḡ. P. 3, 5, 41. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Somāpi VP. 4, 23, 3.

श्रुतवर्धन m. N. pr. eines Arztes KATHIS. 39, 6.

श्रुतवर्मन् m. N. pr. eines Mannes HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 83. AÇOKĀVAD. 295.

श्रुतविद् m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Ātreja (Liedverfassers von RV. 5, 62) RV. 5, 44, 12.

श्रुतविन्दा f. N. pr. eines Flusses Buḡ. P. 5, 20, 16.

श्रुतविस्मृत adj. gehört und wieder vergessen: मल्ल KATHIS. 20, 159.

श्रुतशर्मन् m. N. pr. eines Sohnes des Udāpi HARIV. 1813 (श्रुतधर्मन् und उदापि die ältere Ausg.). des Udāju VP. 436, N. 62. N. pr. eines Vidjādharma-Fürsten KATHIS. 44, 12. 31. 45, 8. fgg.

श्रुतशील m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 153, b, 15.

श्रुतश्रवन् 1) m. N. pr. verschiedener Männer MBu. 1, 674. 2049 (श्रुतश्रवा वृद्धौ mit der ed. Bomb. zu lesen). 2, 319. HARIV. 9568. VP. 456. Buḡ. P. 9, 22, 9. 44. — 2) f. N. pr. einer Tochter Çūra's und Schwester Vasudeva's HARIV. 6000. VP. 437. Buḡ. P. 9, 24, 29. 38.

श्रुतश्रवा f. = श्रुतश्रवन् 2) HARIV. 1927. 7709. = Vgl. श्रौतश्रव.

श्रुतश्रवोऽनुज m. der Planet Saturn H. ç. 14 (०नुज die Hdschr.). HĀR. 12.

श्रुतश्री m. N. pr. eines Daitja MBu. 5, 3685.

श्रुतश्रवम् MBu. 1, 2049 fehlerhaft für श्रुतश्रवम्.

श्रुतश्रीणी f. Anthericum tuberosum Roxb. (द्रवती) BHĀVABH. im ÇKDa. Vgl. सुतश्रीणी.

श्रुतसैद् adj. in dem Gehörten (der Lehre) wohnend TS. 3, 2, 20, 1.

श्रुतसेन 1) adj. oxyt. nach MAHLB. dessen Heer berühmt ist VS. 16, 35. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons MBu. 1, 804. eines Daitja 5, 3685. eines Bruders des Gānameḡaja ÇAT. Bā. 13, 5, 4, 3 (proparox.). MBu. 1, 662. VP. 437. 461. Buḡ. P. 9, 22, 34. eines Sohnes des Gānameḡaja HARIV. 1813. des Sahadeva MBu. 1, 2452. 2763. 8040. 8045. des Vṛkodara (Bhīmasena) VP. 2te Aufl. 4, 159. Buḡ. P. 9, 22, 28. des Çatrughna 11, 13. des Çambara HARIV. 9252. N. pr. eines Fürsten von Gokarṇa KATHIS. 33, 25. — 3) f. N. pr. einer Gattin Kṛṣṇa's HARIV. 9191.

श्रुतसोम m. N. pr. eines Sohnes des Bhīmasena VP. 459. श्रुतसेन und सुतसोम v. l.

श्रुतादान (श्रुत + दा०) n. = ब्रह्मवाद HĀR. 221.

श्रुतानोक (श्रुत + ष०) m. N. pr. eines Mannes MBu. 7, 7011.

श्रुतात्त (श्रुत + षत्) m. desgl. MBu. 9, 1404.

श्रुतामघ (श्रुत + मघ) adj. bekannte, — berühmte Schätze habend RV. 8, 82, 1.

श्रुतायु oder श्रुतायुम् (श्रुत + या०) m. N. pr. verschiedener Männer MBu. 1, 535. 2700. 7001. 2, 123. 5, 86. 8, 107. HARIV. 1373. 1414. VP. 386, N. 19. 390. 399. Buḡ. P. 9, 13, 23. 15, 1. 2.